

Hellen Rinell
c/o Holmquist
17118 Index street
Granada Hills
Calif. U.S.A. f.v.b.

Nr 267.

Göteborg den 11 maj 1966.

Käraste lella Hella!

I dag kom kr. 100:- från L.M.F. På anvisningen hade Magda skrivit en personlig hälsning. Anna-Lisa Dahlqvist hade som vanligt undertecknat den. Och så stod det att det var en sommarhälsning. Beloppet sätter jag in samtidigt som Oscars pension efter den 15:de.

I morron avgår 3 ~~st~~ ex. Vecko-Posten via Dodo.

Om lägenheten vet jag inget nytt annat än det att Roy inte visste att Uppsala-lägenheten skulle repareras helt och hållet. Nu har han meddelat den ev. hyres gästen därom, varvid han tycks ha blivit riktigt uppiggad och inspirerad. Han skulle ju ev. kunna titta på lägenheten i dessa dagar, då han i alla fall far till Stockholm. Mer vet jag inte. Roy har satt igång Åke, som har hjälpt till med många saker, säger han. Jag är nog lite bekymrad för att han ligger för hårt åt Åke, som väl är ganska klen. Men jag har kanske fel. Om han orkar så är han ju en väldigt fin kontaktbroder. Det blir långa och djupgående samtal. Jag hoppas innerligt att det hela går i lös. Annars vill jag inte vara me längre!!! Det där som jag hållit på om sjukvården inom Göteborgsområdet får vi ju i så fall lämna. Nu har ju Mölndal eget stort lasarett, som ständigt är under utbyggnad. Och där finns ju mycket. F. ö. ska jag be att få föreslå att ni inte blir sjuka, så att ni behöver sjukhusvård! Var inte det ett bra förslag?

Nu börjar det att spritta i buskar och grenar, men ännu är det lite ojämnt med värmen. Ibland strålande och varma dagar, men under andra regnar det och blåd er lite. Snart är det i alla fall sommar!

Alla Boråsarna var här som sagt i söndags. Det skulle skett på lördag. Men så anmälde byggnadsfirman att dom skulle komma den dagen och göra färdigt garaget som stått bara delvis-färdigt och oanvändbart hela vintern. Därför måste dom vara hemma den dagen. Men så kom dom - inte!!! De ä me te å kunna lita på folk Här i Gbg mår vi som vanligt. Ebba och Ludde är väl mest hemma eller går ut båda i sällskap, absolut. Ebba känner sej visst lite osäker och orkar inte så mycket. När hon är färdig på morron är hon så trött att hon måste lägga sej en stund. Fram på dan är hon lite bättre och då går dom kanske ut ett tag. Men skriv inget om detta!

Jag knullar omkring lite till mina gamla och sjuka vänner. Många av dom är befordrade till Härligheten. I lördags var jag på Vasa Sjukhus hos fru Håkansson - Karin H:s mamma. - Du känner kanske ingen av dom. Mamman har cancer, i vilken sjukdom var ^{sjuttio} svenskt dör numera. Bessförinnan har hon haft diverse ben- och armbrott och hjärnblödning m.m. Det har gjort henne oförmögen till nästan allting i flera år. Nu verkar det som dagarna skulle vara räknade, som man säger. Men ingen vet. När jag sist var hos henne och satt och höll hennes hand så sa hon: "Jag hoppas att du får leva, så att du kan följa mej till graven!" Ja, sa jag, det kan ju hända att jag får. I morron ska jag gå till henne igen en stund. I måndags var Syföreningen på Smyrnagården pr buss och vi hade en trevlig kväll. Signe Andersson hade sin bil och sin bror med sej och jag fick åka med dom. Det fanns ytterligare några bilar. Vi var visst 68 st. Det var avslutning på vårterminens arbete. Och jag följer alltid med på kalas!!! Annars är jag inte med dom som gör nån nytta. I sammanhanget. I dag har jag varit på Hisingen hos Anna Svensson, du kanske minns henne som åker på 3-hjulning? Jag har inte varit hos henne på mer än ett år.

Söndagen den 1 maj var Ernst Jonson i kyrkan på förm. och med på nattvardsfirandet. Det glömde jag att nämna i förra brevet. Jag kommer ju alltid tidigt och går upp där framme. Och då jag kliver in sitter Ernst i en fåtölj framför första bänken och Mirjam bakom. Jag började applådera och han var glad och jag och alla som fick se honom. ~~Ernst~~ John och Anders Ericsson hade burit upp honom. Det verkade som om han kunde följa med, men jag vet inte om han kommer ihåg det sedan. Men roligt var det och Mirjam sken som en sol. Gonatt med dej!

I dag är det fredagen den 13, påmiddagen, kan man ju också säga. För en stund sedan ringde Roy och berättade att det inte gick i lås med Mölndals-lägenheten. Dom hade efter denna långa tid kommit på att den är för liten, eran alltså. Tillökning i familjen trodde Roy var ett av motiven. Det var taggigt! Men vi får väl anta att det inte var den lägenheten ni skulle ha. Jag vet ingen annan råd, än att resonera och tänka så. Nu ska Roy börja anhänga igen och begära skriftligt svar eller telefonsvar till tidningen, vilket man kan göra. Då lämnar sökanden sitt telefonnummer till tidningen utan att av dom få veta vad det handlar om. Det får dom veta först då dom träffar Roy. Det är nog bra. I går var jag på Vasa Sjukhus och hälsade på 3 människor. En av dom var min polska vän, som jag först träffade då kusin Ruth låg där. Sedan har jag uppehållit förbindelsen med henne. Hon har MS, som Karin Ahlbom hade. Från Hitlers koncentrationsläger räddades hon jämte många andra av Folke Berndorff. Det är väl nu omkring 20 år sen. Hela tiden har hon vistats på Vasa och är nu 51 år tror jag. Stanislava Galikowska heter hon om du nu kan säga det?

I morron em. ska Ingeborg och Maja Samuelsson komma till mej. Det är så roligt att få sitta i lugn och ro och prata med dom några timmar. Men det blir så sällan, för jag kommer mej inte för med sånt. Jag är skyldig så många vänner i detta hus kafferep, så det är inte klokt!
I dag har Lotta varit här och städat i 4 timmar, så nu är här skapligt rent.
~~Exandagsvar jag med på Sytt~~
Jag tror inte att jag har något mer att förtälja dej. Slut alltså med de innerligaste hälsningar till er båda från våra båda och

Omiga